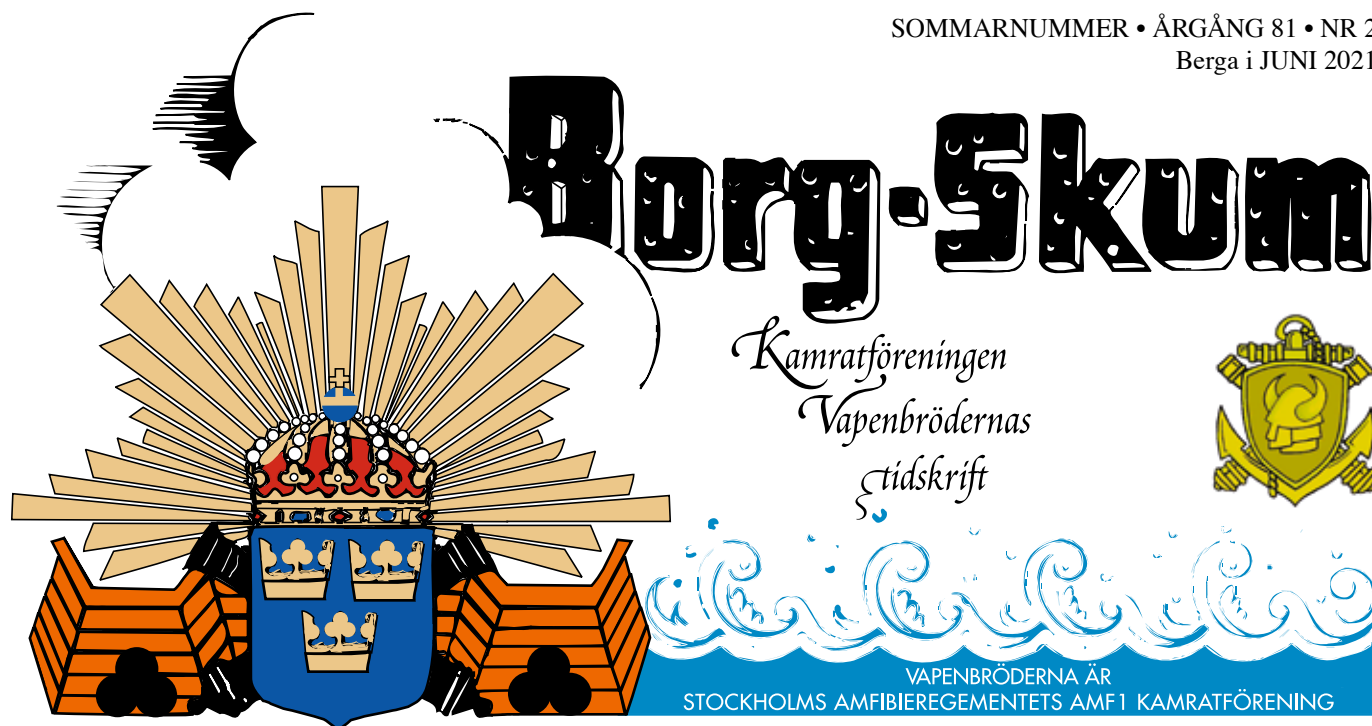

Fanvakt vid medaljceremoni

ett nytt nummer av vår fina tidskrift ligger nu i era händer. Läs och njut av det rika bildmaterial som finns upptryckt. Det är hög klass på de bilder jag har erhållit från fotograferna Ditte och Victor på Infoavd/Amf1. Stort tack.

Förr hade jag möjlighet att personligen delta i del av verksamheten och då ge en mer personlig spegling av händelserna men i dagens läge är det svårt med rådande pandemi, långa avstånd och annat som sammanhänger därmed. Vi har tur att vi fann några Kamrater i tjänst som nedtecknade sina synpunkter och upplevelser. Utan att vara kritisk och negativ så kan man konstatera att uppsatsskrivning inte tycks vara ett prioriterat ämne i våra skolor. Men som nämnts, jag är mycket tacksam för det underlag vi har erhållit.

Facebook är en stor källa till information och här kan man få kontakt med många tidigare kollegor och Vapenbröder – observera att vi faktiskt har en egen grupp där ni kan göra er hörda eller föra diskussioner. I år – höst – är det 60 år sedan som våra Kustjägare fick en egen huvudbonad vilken visade deras särart.

Den commandogröna baskern.

Ett yrkestecken som på den tiden betydde att det här rörde sig om soldater vilka på frivillig väg lät sig utsättas för en hård utbildning för tjänst i den då karga skärgårdsmiljön. Det finns ganska mycket att läsa om denna krigarskara vilket du, Vapenbröder, kan hitta i äldre utgåvor av B-S.

Pandemi – ett nytt sätt att leva har anammats och tycks – i vart fall av min familj – kunna fungera. Att hålla avstånd till andra människor är ju faktiskt ett sätt som var normalt på tiden fram till 60-talet. Seden att "kramas" vid hälsning var inte gångbart då och det kan nog bli så igen med tanke på att det elaka, i vissa fall, dödliga viruset inte kommer att försvinna. Utan att ha något vetenskapligt belägg så tror jag att pandemin har fått fler människor att vistas ute i naturen och att motionera. Ja en liten positiv syn på detta. Därmed avrundar jag och tillönskar er alla en skön sommar med mycket uteliv och motion. Förresten, man måste inte fara till andra länder för vi bor ju i ett av världens vackraste. ■

Red.

VAPENBRÖDERNA

www.vapenbroderna.se
vapenbroderna1899@gmail.com

Föreningens adress och tel:

Tommy Aasa
Ekoxevägen 9, 18438 Åkersberga
Tel: 076 164 29 19

Skattmästarens adress och tfn:

Kerstin Jältsäter
Överbyvägen 22 · 185 95 Vaxholm
Tel: 08-541 373 94
Mobil 073 92 28 394
jaltis48@gmail.com

Årsavgift:

200 kr
Famijemedlem 100 kr

Bankgiro:

473-0537

Swish:

12 34 35 29 28

STYRELSE

Ordförande:

Hans Granlund

1. vice ordförande/tillika klubbmästare:

Staffan Vestin

2. vice ordförande

Leif Eriksson

Veteran- och anhörigsamordnare:

Staffan Vestin

Övriga styrelseledamöter:

Marie Wall, Per Brännhammar,
Lars Inge Pettersson, Tommy Aasa,
Magnus de Jong, Jens Ribestrand,
Carl von Gerber, Lars Lindblom

Suppleanter:

Claes-Arne Sunnman,
Fredrik Sperling, Anders Joninger,
Örjan Möller, Peter Fagrell

Revisorer:

Håkan Söderlindh, Michael Moberg

Revisorssuppleant:

Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:

Göran Mattson, Anders Boman

Kontaktman för föreningsmedlemmarna

Om Du har frågor eller
förslag rörande föreningens
verksamhet m m.

Skriv eller ring till:

Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08 591 138 88

REDAKTION

Redaktör:

Hans-Jochen Seifert
tillika ansvarig utgivare
Mobil 0708 541 385
lenjoc@telia.com

Utgivning:

Fyra nummer per år

Foto:

Victor Persson
Ditte Boysen Ruge

Layout:

ANV Grafiska AB
Mobil 070 781 86 04
gunilla@anv.se

Tryckeri:

Tryckeri AB Orion

**Adressändring
meddelas skattmästaren**

ORDFÖRANDEN

har ordet

SYSTRAR OCH BRÖDER,

I år kändes vinter ovanlig seg. Pandemin fortsatte att lägga sordin på vardagen. Bristen på verksamhet inom kamratföreningen hjälpte inte heller till. Men med våren kommer hoppet. Många av våra medlemmar har vid det här laget säkert hunnit börja vaccinera sig och sakta kan mycket börja återgå till vardagen. I och med det börjar även vapenbröderna att förbereda sig för att återta en mera normal verksamhet med möten och träffar.

Men först kommer vi att genomföra ett digitalt årsmöte. Som bekant såg vi oss i fjol tvingade att skjuta upp årsmötet, något som inte har behövts sedan 1940 då förbundet var upptaget med annat. Men detta är extrema tider, om än på ett annat sätt, och det fanns för ett år sedan få alternativ som vi då kunde se. Ett år senare uppfattar vi att många levt i videsamtalsformat så pass länge att vi bedömer att vi nu kan nå medlemmarna på detta sätt. När ni läser detta vet vi säkert hur det hela avlöpte.

Styrelsen avser informera om Borg-Skums framtid på årsmötet. Vår mångåriga redaktör har aviserat att han inte längre kan stå till vårt förfogande efter detta år. Jag vill här vara den som först framför kamraternas stora tack för lång och trogen tjänst. De senaste åren dessutom själv med ansvaret för både huvuddelen av innehållet såväl som själva tidningens sättning. **Stort tack Jochen!**

Men, detta leder oss fram till utmaningen att försöka finna en ny redaktör. Jag nämnde detta redan i förra numret men vårt sökande är fortsatt fruktlöst. Vår ambition är dock att fortsätta att söka intresserade till att driva Sveriges äldsta militära kamratförenings tidskrift. Något som både vi i styrelsen och regementsledningen är överens om ska fortsätta. Styrelsen kommer att fortsätta att söka en lämplig redaktör och till dennes stöd forma en redaktion som kan bidra med innehåll.

Efter sommaren kommer ännu en milstolpe i regementets historia att passeras. Återigen kommer förbundet att byta namn. Denna gång byts namnet Amfibieregementet Amf 1 i bestämd form singularis till Stockholms amfibieregemente Amf 1. Detta då vi från och med första oktober kommer att ha två amfibieregementet. Älvsborgs amfibieregemente Amf 4 återupprättas i Göteborg på årsdagen sedan förbundet sattes upp förra gången, 1 oktober 1942. Vapenbröderna hälsar förbundet välkommet och känner en trygg förvisning att våra kamrater i väst nu återigen har ett levande amfibieregemente som sin hemvist.

I och med återetableringen och namnbytet har vår heraldik återigen aktualiserats. Redan i förra numret av tidningen fick vi återberättat något om tillkomsten av vårt förbandstecken. I detta nummer försöker vi att berätta lite om den senaste utvecklingen.

I detta nummer skriver också *kommodor Juha Kilpi*, Kommendören för Nylands Brigad en hälsning från våra bröder i Öst. *Juha* är nytillträd sedan början på året och vi önskar honom lycka och framgång i det viktiga värvet att leda vårt vänförband framåt.

Avslutningsvis är vi återigen vid punkten på året när åldersklassen rycker ut. Under vad vi säkert kan enas om har varit ett annorlunda år. Ändock har våra stående krigsförband övats, värnpliktiga utbildats och de tar nu tillsammans plats sida vid sida och skuldra vid skuldra i krigsorganisationen. Även under dessa minst sagt annorlunda omständigheter har all personal vid regementet visat att man kan levererar högkvalitativ verksamhet och lösa förelagda uppgifter. Sträck på er, ni skall alla vara stolta över detta! ■

Hans Granlund
Ordförande

Hälsningar från

Nylands brigad

Först och främst vill jag önska er alla en riktigt god vår, som åtminstone här i Ekenäs är långt på väg och närmar sig sommar.

J

ag har haft äran att ta emot uppgiften som kommandör för **Nylands brigad** från och med början av 2021. De första månaderna har varit intressanta och lärorika, och framför allt har tiden gått fort. Jag har fått uppleva många nya och intressanta saker, och framför allt lärt känna nya, kunniga och motiverade människor.

Jag är ursprungligen *kustartilleri-officer*, men har redan under flera års tid arbetat med logistik. Jag har en lång erfarenhet från logistikavdelningen vid Huvudstaben och i synnerhet av internationellt samarbete inom logistik. Jag har bl.a. varit med och utvecklat logistik-samarbetet mellan Finland och Sverige, som det viktigaste kan nämnas FISE LOG-konceptarbetet.

I min föregående uppgift tjänstgjorde jag som *underhållschef* vid Marinen, och min arbetsplats var vid Marinstaben i Åbo. Jag har även fungerat som Finlands förbindelseofficer vid Natos logistikverk NSPA.

Uppgiften som kommandör för **Nylands brigad** är på många sätt ny och speciell för mig. Vanligen har kommandören tjänstgjort vid brigaden i ett tidigare skede av sin karriär. För mig är det här första gången jag tjänstgör i *Dragsvik*. Jag har heller inte använt svenska som arbetsspråk tidigare. Språkstudierna fortsätter och jag använder språket så ofta jag kan. Det har fun-

nits tillräckligt med utmaningar och nya saker att lära sig. Utmaningen har varit synnerligen intressant, och jag njuter av uppgiften som kommandör.

De första månaderna som brigadkommandör

Verksamheten under de första månaderna av året har överskuggats av covid-19-situationen och de begränsningar den medfört. Vi har varit tvungna att indela utbildningen i *tre kohorter*, vilket innebär att *en avdelning är på permission, en har utbildning i terrängen och en i garnisonen*. Situationen har medfört utmaningar, men vi har inte haft en enda coronapositiv i **Nylands brigad** sedan januari. Vi är fortsatt beredda och iakttar beordrade restriktioner.

Även om vår verksamhet har präglats av begränsningar har utbildningen å sin sida varit av hög kvalitet och har verkställts med stark motivation. Personalen vid brigaden är ung, men synnerligen yrkesskicklig och motiverad. Egenskap av kommandör ser jag omsorgen om personalens ork som min viktigaste uppgift.

Som de viktigaste händelserna under den första tiden av året lyfter jag fram rekryternas inryckning i januari och den edgång som följde några veckor efter det. Edgången förmedlades i nationell direktsändning, och på så sätt kunde vi förmedla stämningarna även till bevä-

ringarnas anhöriga. Brigadens grundövning inledde en övningshelhet, som började i vintriga förhållanden och avancerade mot sommaren. Senaste månad ordnades granatkasteriets övning *"Syd"*. Meningen var att även trupper från Sverige skulle ha deltagit i övningen. Vi sätter vårt hopp till nästa år.

Amphibious Task Unit (ATU) och kustjägarutbildningen har upprätthållit samma goda kvalitet och varit lika krävande som förut.

För närvarande förbereder vi oss för Försvarsmaktens huvudkrigsövning i slutet av maj.

Vi har även satt igång uppdateringen av brigadens utvecklingsplan. Målet är att förtydliga brigadens målsättningar på kort och lång sikt som en del av Marinens verksamhet. De viktigaste temana är aktivitet, utbildning av god kvalitet med resurserna och målsättningarna i balans samt samarbete med Marinens övriga truppförband.

Jag är stolt över brigadens personal, moderna utrustning och motiverade beväringar.

Samarbete med Sverige

Strax efter att jag inledde min uppgift var jag i kontakt med kommandören för Amf 1, *överste Patrik Gardesten*.

« TRE KOHORTER »

Vi hade ett bra samtal, och båda beklagade covid-19-situationen och de begränsningar den medför för samarbetet. Samarbetet mellan **Nylands brigad** och **Amf 1** har en lång historia, och man kan t.o.m. säga att det är en tradition eller kultur. Samarbetet är djupt och bygger framför allt på att människorna känner varandra och diskuterar öppet på många plan. Jag väntar verkligen på att samarbetet ska kunna fortsätta snart, på en aktiv och så praktisk nivå som möjligt.

Jag hoppas även att vi finner nya områden inom vilka vi kan samarbeta. Enligt min åsikt kan vi utveckla och ytterligare fördjupa det nuvarande samarbetet, och vid behov öppna upp nya delområden, t.ex. inom logistik.

Personligen väntar jag på att få träffa personal vid **Amf 1** snarast möjligt och bekanta mig mera med samarbetet och dess möjligheter. Också här finns fortfarande mycket att lära sig. ■

*Kommodor Juha Kilpi
Kommendör för Nylands brigad*

Utbildning Amfibie dykare

Nio dykelever står uppställda

i vattnet framför dykinstruktören. Trots att kursen har pågått i en vecka är det första dagen som eleverna ska få dyka. Dagarna i vattenhallen är långa och påfrestande, eleverna genomför i snitt tre dyk om dagen a 60 min per dyk. Detta varvas med teoretiska utbildningar i dykmedicin, dykfysik, dyktabeller och säkerhetsföreskrifter. Vattenträningspass genomförs under hela utbildning. För att eleven ska bli godkänd på sin grundutbildning krävs det att de klarar 50 m under vattnet på ett andetag. Övning dyknoll där eleven simmar 25 m under vattnet tar på sig fenor och cyklop och snorkel, vid ytan tömmer eleven snorkeln och andas samtidigt som han ger klartecken till dykledare.

Utbildningen som eleverna genomför bedrivs på **Amf1** Berga. Dykutbildningen är uppdelad i tre delar. *Grundkurs dyk* som genomförs till stora delar inomhus i vattenövningshall och syftar till att få en förståelse för dykningen. Sedan fortsätter vi med tillämpad *dykutbildning noll* följt av tillämpad *dykutbildning ett*. De tillämpade utbildningarna genomförs utomhus under alla förhållanden.

Eleverna tillhör **EOD-Pluton** som ingår i *Ledningsunderhållskompagniet* andra *Amfibiebataljonen*. **EOD-Pluton** har förutom dykning till huvuduppgift att röja ammunition och stötta bataljonen i fältarbeten.

Översergeant Stefan Lindbom
Stf plutonchef EOD-Pluton

Dykarnas grundutbildning är definitivt inte styrd av Vädret. Materieltransport till kajkanten.

Grundläggande vattenutbildning – det börjar med enkel utrustning.

Nästa steg blir att kunna leva i "Plurret" med utrustning

Till slut är man mogen att ta sig an sin arbetsmiljö.

Start på uppdrag.

Sjösatt, beredd påbörja uppdraget.

På plats, bevakning i land.

Klockan är 04.35

Åtta Amfibedykare simmar mot udden. Fyra viker av bakom udden och tar försvarsställning på höjden med observation bortom stranden. Två påbörjar sin dykning i syfte att söka av vattenlinjen upp emot stranden. Två fortsätter simma med vattentäta packsäckar. De simmar så nära udden för att hålla en låg profil. När de kommer fram till stranden packar de upp sökare för att påbörja att söka av stranden efter minering.

De fyra som håller en försvarsställning på höjden har nu fått upp sin radio och genomför ett förbindelseprov och avger en rapport.

Klockan är 05:13

Gruppen är återsamlad vid försvarsställningen. Tretton fynd har lokaliserats. Gruppen börjar förbereda för att oskadliggöra fynden samtidigt som försvarsställningen bemannas. När laddningarna är förberedda rör sig ett stridspar ner mot stranden för att placera ut laddningarna. Stridsparet rör sig successivt mellan minorna och jobbar sig metodisk tillbaka till försvarsställningen. Fortfarande ingen observation förutom mineringen.

Klockan är 05:29

Laddningarna är nu utplacerade och apterade. Kommandot "Här ska tändas" viskas ut över radion. "Tänt är det här" hör och en hög smäll. Sekunderna efter regnar det ner lite sand och grus på gruppen. De vet att nu gäller det att packa ihop materielen och göra sig klara för att följa med i kön på skyttekompaniet som nu landstiger mot stranden.

EOD är amfibiebataljonens resurs avseende ammunitions- och minröjning. Plutonen ska kunna lösa sina uppgifter både på land och under ytan.

Exempel på enhetens olika uppgifter är bl.a. att vara bataljonsstaben disponibel för att lösa uppgifter som röjning av konventionella minor och ammunition på land och under vatten, undervattensarbeten samt fältarbeten. Tjänsten är mycket krävande och ställer stora krav på noggrannhet, uthållighet, förtroende och vilja. ■

Uppställning med slutgenomgång.

Generella krav för anställning

Svensk medborgare.

Genomförd värnplikt eller GMU+FSU med godkända betyg.

Godkända betyg i Svenska A, Samhällskunskap A, Engelska A och Matematik A på gymnasienivå.

God fysisk status och god vattenvana.

Fullgod syn, normal hörsel, normalt färgseende och inga allergier eller klaustrofobi.

Utbildningen startar med en 16 veckor lång dykutbildning följt av 16 veckor ammunitionsröjning. Nu har vi grunden att jobba med, här väntar 4 veckor gruppsamträning. Efter det är det befattningsutbildning till sjukvårdare, signalist, gruppbefäl eller olika vapensystem.

Frågor du bör ställa dig

- Hur långt simmar du under vattnet?
- Hur snabbt springer du milen?
- Hur många armhävningar gör du?
- Hur många chins gör du?
- Kan du hålla dig lugn i stressade situationer

SVAR:

a. 50 m	c. 40
b. 49 min	d. 15

Vilja, självdisciplin & uthållighet

Förflyttning med det som förr kallades "Trosspackning" alt i folkmun "hela Torpet" är ingen lek för otränade individer.

Det känns lite lättare när skuggan ger lite svalka. När man senare lägger på Ru med ammunition blir det ytterligare belastning på bärremmarna.

Stridsmoment. Det är alltid svårt att hitta skyddande eldställningar.

Ögonlocken är tunga som bly när mörkret faller på igen efter ännu ett dygns utmaningar. Med få timmar sömn i bagaget skriker den inre klockan åt kroppen att sova. För varje timme som går får Amfibieregementets blivande amfibiesoldater ännu ett viktigt kvitto på ökad självkännedom – kropp och psyke klarar betydligt mer än de någonsin kunnat ana.

Sjukvårdsmoment är viktig övning.

Den skadade förs i skydd och behandlas för eventuell vidaretransport.

Det har väldigt stor betydelse var i utbildningen övningarna ligger. När vi genomförde övning **Torleif** så gick vi med betydligt mindre packning och kortare sträcka. Men det kändes precis lika jobbigt som nu, för då var det den tyngsta övningen vi hade gjort i utbildningen. Nu vet vi att vi kan så mycket mer och övning amfibie är istället den tuffaste övningen vi har gjort. Vilket är häftigt att tänka på, säger **Oskar Andersson**, kock vid Amfibieregementet i Stockholm.

Jodar Sofiason, **Oskar Andersson** och **Wilhelm Mauritzson** vittnar alla om att nätterna varit värst. När mörkret faller och kylan tar vid gör tröttheten sig som allra mest påtaglig. Samtidigt är de alla eniga om att det bästa med övningen

också varit att hela tiden känna att de trots trötthet, mörker och kyla orkat och klarat av mer än de tidigare trodde skulle vara möjligt. En känsla och önskad effekt som utgör grunden i hela övning amfibie.

– Man känner; hur ska jag klara två timmar till? Men plötsligt har de två timmarna gått och så står man kvar här och lever än, med mer kvar att ge. Så då kan jag klara två timmar till och så fortsätter det, säger **Wilhelm**.

Ett unikt och värdefullt kvitto

Övning Amfibie är en omfattande utbildningskontroll som syftar till att pröva och utveckla soldaternas vilja, disciplin och självkontroll, samt kunskaper och färdigheter enskilt och i grupp.

Övergång av vattendrag som det heter på Arméspråk. Av maskering att döma är det spaningspatrull – eller?

På Västfronten intet nytt. Taktisk övning i vad? Väntas stridsfordon?

Det synes ha varit ett ansträngande dygn med nerkylning – det är varmast mitt i kläderna som en tidigare kapten brukar säga.

Stridsmoment i skog. Erfarenhet: uppochnervända granar är inte vanligt förekommande i skogen och drar snabbt till sig intresse från prickskyttar.

Sjömarsch genom Sandhamnshålet.

Uppställning för genomgång, efter väl genomförd övning, på Korsö.

» Som amfibiesoldat ska du kunna lösa uppgifter när och var som helst längs med hela Sveriges kust. Något som förutsätter att utbildningen sker på ett så realistiskt och verklighetsnära sätt som möjligt. Prestationsövningen utgör på många sätt en viktig milstolpe i amfibiesoldaternas utbildning som i efterhand blir ett viktigt erkännande gentemot såväl sig själv som sina kamrater att de har vad som krävs för att lösa alla uppgifter i alla tänkbara situationer och förhållanden. Soldaterna vittnar även om att den svåra kontexten gett dem ökad självkännedom, då de inte alltid reagerat som de trodde de skulle göra i de extrema situationerna.

– På ett sätt så tror man att det ska vara hemskt hela tiden, men det blir

jobbigt på ett mer realistiskt sätt då det är väldigt lite sömn och det tar på en på ett sätt som jag kanske inte hade trott. Det vill säga att jag inte trodde att tröttheten skulle vara jobbigare än det fysiska, säger Jodar innan Oscar avslutar.
– Det är faktiskt ungefär som jag förväntat mig, men sömnbristen är jobbigare än jag trodde. Jag ser otroligt mycket fram emot när övningen är över och jag klarat det här. Det kommer vara så häftigt att visa för mig själv och min familj att jag gjorde det. ■

Jodar Sofiason, Oskar Andersson,
Wilhelm Mauritzson

Jodar Sofiason

Oskar Andersson

Wilhelm Mauritzson

TILLVÄXTEN

DEN VÄXANDE FÖRSVARSMAKTEN

Det har under längre tid noterats olika inriktningar av en omvärldsanpassad Försvarsmakt med huvudsyftet att återskapa en förmåga till det nationella Försvaret. Att kraftsamla våra resurser i Långtbortistan ger ju inte effekt vid försvar av nationens behov. Avsikt att göra den nya satsning tydlig för Vapenbröderna så har jag inhämtat tillstånd att återge en information, som är tydlig, från Försvarsmaktens Forum. Var så god och ta del.

Red

SÅ VILL REGERINGEN ATT FÖRSVARSMAKTEN SKA VÄXA

Detta är vad den antagna Totalförsvarspropositionen anger. Den 1 mars levererar Försvarsmakten sin bedömning av hur förändringar kan genomföras och när.

ÖSTERSUND

Lokalförsvarsskyttebataljon. Jämtlands fältjägarbataljon etableras – utgör utbildningsfilial tillhörande I 21 Sollefteå. Hemvärnsutbildning.

FALUN

Dalregementet, I 13, inrättas. Lokalförsvarsskyttebataljon. Hemvärnsutbildning.

KRISTINEHAMN

Bergslagens artilleriregemente, A9, inrättas. Ska utbilda två till tre artilleribataljoner för brigaderna i södra Sverige.

GÖTEBORG

Älvsborgs amfibieregemente, Amf4 inrättas.

SÅTENÄS

Skaraborgs flygflottilj F7. Nuvarande transport- och specialflygdivision delas upp i tre divisioner: en transportflygdivision, en specialflygdivision och en statsflygdivision.

LINKÖPING

Helikopterflottiljen med fyra helikopterskvadroner: två för markoperativ förmåga, en för sjöoperativ förmåga och en som stöd till specialförbanden.

UPPSALA

Upplands flygflottilj, F6 upprättas.

STOCKHOLM

Livgardesbrigaden (motoriserad, mindre brigad) upprättas. Nuvarande Amfibieregementet byter namn till Stockholms amfibieregemente (Amf 1).

REVIÑGEHED

Etablering av mekaniserad brigad.

KARLSKRONA

Etablering av ett sjörörlikt logistikkoncept med två marina basbataljoner, för bättre balans mellan verkans- och stödförband.

GOTLAND

Förstärkt mekaniserad bataljon. Lokalförsvarsskyttebataljon.

NY MATERIEL TILL...

...FLYGVAPNET

- >>> Nya JAS 39E Gripen ska utgöra fyra stridsflygdivisioner. Befintliga JAS 39C/D flyger vidare vid två stridsflygdivisioner. Totalt cirka 100 stridsflygplan.

...HEMVÄRNET

- >>> Bl a fordon, sensorer och mörkermateriel.

ARVIDSJAUR

Norrlands dragonregemente, K4, inrättas. Två norrlandsjägarbataljoner inrättas.

BODEN

A9 blir Bodens artilleriregemente, A8.

SOLLEFTEÅ

Västernorrlands regemente, I21 inrättas. Lokalförsvarsskyttebataljon.

...ARMÉN

- >>> Samtliga artilleripjäser av typ Archer organiseras i förband.
- >>> Nyanskaffning av artilleripjäser till divisionsartilleribataljonerna inleds.
- >>> Stridsvagn 122 och stridsfordon 90 ska ersättas.

MER PERSONAL

- >>> Totalt ökar antalet befattningar från 60.000 till 90.000 år 2030.
- >>> Antalet värnpliktiga växer till 8.000 årligen 2025.
- >>> Antalet hemvärnssoldater ökar till 25.000.

...MARINEN

- >>> Antalet ubåtar utökas från dagens fyra till fem. Två nya båtar av Blekingeklass (projektnamn hos Saab – A 26), ersätter den äldre båten av Södermanlandklass.
- >>> Korvetterna av Visbyklass uppdateras med bland annat nya sjömålsrobotar, ubåtsjakttorpeder samt robotluftvärn.
- >>> Förberedelser inför anskaffning av ersättare för korvetter av Gävleklass. Två nya fartyg ska kunna levereras under perioden 2026–2030.
- >>> Ett nytt buret luftvärnssystem för amfibiebataljonerna anskaffas.
- >>> Nya båtar, robotar och annat materiel för amfibiebataljonerna – anskaffning påbörjas.

TÅLAMOD och snabba ryck

Oplats någonstans på Västkusten.

Det är trångt under masknäten. I flera dygn har gruppen bestående av sju soldater dygnet runt turats om att spana från observationsplatsen. Skulle fienden bryta sig igenom flottans försvarslinje längre ut till havs är det istället upp till dem att förhindra att fartyget når land.

Välmaskerad Amfibiesoldat som av uttrycket att döma har haft tröttsamma övningsdagar.

Det tar stor kraft att komma till rätta, få upp all materiell och främst få med sig allt. Det är en otrolig massa materiell som ingår i mintjänsten. Det är det vi lägger mest tid på och därefter handlar det ju om rutintjänst, som att spana, samband och sen gå och lägga sig. Rutintjänsten kan vara lång eller så kan den vara väldigt kort. För när saker väl händer så händer det väldigt snabbt och då gäller det att alla är redo, säger *Max Berntson* som utbildar sig till minsoldat vid Amfibieregementet i Göteborg.

Även om fienden är fiktiv i det här scenariot så är allvaret stort. För *Max* och hans värnpliktiga kollegor är det nämligen slutövning. Det är nu all kunskap sätts ihop till ett och soldaterna för första gången får öva fullt ut i sina respektive befattningar. Något som för *Max* och de andra minsoldaterna i Göteborg i huvudsak innebär dold spaning i anslutning till viktiga leder och skärgårdsinlopp.

Minsoldaterna ansvarar för ett av amfibieförbandens viktigaste och mest kraftfulla vapensystem och till uppgift har de att bekämpa fartyg och förhindra en motståndare från att ta sig in mot land. Något som ofta innebär långa stunder av väntan i en oerhört utsatt och påfrestande miljö.

– Som minsoldat handlar det om att kunna vara i den här miljön, skärgården, på både väst- och ostkusten. Det är en otrolig miljö. Vi fäller minor, bär tung materiell, spanar och spränger. Men bland det viktigaste är att inte bli sedd av en eventuell fiende. Det kräver arbete att komma på plats, vänta och snabbt agera om något plötsligt händer, säger *Max*.

Det är inte lätt att hitta ett lämpligt ställe som inte syns och som inte ger värmestrålning.

Här dras ledning.

Skribenten.

Slutklämmen – minsprängning – uppgiften löst.

Utmanande terräng

Sveriges skärgårdar ser väldigt olika ut och kräver planering utifrån hur omgivningen ser ut. I Stockholm finns exempelvis mycket skog i nära anslutning till vattnet, långt ut i skärgården, medan västkusten till stor del erbjuder kala klippor. Något som i sin tur erbjuder både utmaningar och möjligheter för den som önskar uppträda dolt.

– Det bästa med mintjänst är miljö, skärgården. Samtidigt som det kan vara det värsta när vädret växlar snabbt. Då kan det hända att man hamnar bakom schemat, det vill säga att det tar längre tid än planerat att komma in. Det kan även påverkas om vi inte har något samband, att det var längre sträcka än förväntat eller mörker. Miljön är väldigt oförutsägbart.

Hoppas på en framtid inom Försvarsmakten

Nu är det endast dagar kvar till muck och *Max* berättar att han innan inryck inte vågat föreställa sig vad utbildningen skulle ge, men att det säkert skulle vara utmanande och utvecklande. Nu håller han tummarna för att få fortsätta inom Försvarsmakten.

– Värnplikten har varit mer än jag förväntat mig. Man har fått ett enormt utbildningspaket, inte bara själva värnplikten i sig som GMU och befattningen minsoldat, utan som soldat i Försvarsmakten. Jag har fått lära mig vad jag klarar och jag har lärt känna mig själv på ett annat sätt. Jag hoppas få fortsätta inom Försvarsmakten och Amfibieregementet efter muck. ■

Max Berntson

Full fart mot MUCK

Mer än halva utbildningstiden har passerat. Nu är det äntligen dags. Efter månader av vanlig soldatutbildning, intensiva teoripass och många sena kvällar väntar nu istället en fartfylld period. Fram till utbildningens slut ska Amfibieregementets värnpliktiga stridsbåtsförare, i skärgården, nu lära sig tygla förbandets riktiga arbetshäst – Stridsbåt 90.

Vi började köra båtarna för en vecka sedan. Vi satt inte i båtarna förrän efter fem-sex månader in i utbildningen ungefär. Efter den "gröna" tjänsten hade vi navigationsteori, som även är en civil merit. Då lärde vi oss inte mycket om det militära, utan om det civila sjöfartslivet. Det kändes väldigt meningsfullt om man sen vill hålla på med sjöfart. Det var många sena kvällar, men det var så värt det, säger *Filip Svebeck* som är en av de värnpliktiga stridsbåtsförarna vid Amfibieregementet.

Som stridsbåtsförare utbildas man mot att kunna framföra förbandets stridsbåtar och navigera, såväl dag som natt, i olika miljöer längs med hela Sveriges kust. Då amfibieförbanden verkar i gränslandet mellan hav och land utgör stridsbåten en av amfibieförbandens viktigaste plattformar för både strid och rörlighet. Tillsammans med övriga i besättningen är stridsbåtsföraren på många sätt avgörande för förbandets förmåga att lösa sina uppgifter. Något som i sin tur också ställer stora krav på dem som utbildas. På kort tid är det mycket som läras.

– På mönstringen så föreslog de stridsbåtsförare, så då valde jag det. Från början hade jag tänkt att det skulle se ut som en helt vanlig värnplikt på något sätt, som en vanlig soldat, men det gjorde det bara de första månaderna fortsätter *Filip*, som för dagen övar på att rita ut olika rutter på sjökort.

Innan praktik genomgås värdefull teori

Upplägget på värnpliktsutbildningen till stridsbåtsförare skiljer sig något från övriga inriktningar vid Amfibieregementet. Precis som alla andra värnpliktiga börjar allt med den militära grundutbildningen som pågår under ca tre månader. Därefter övergår utbildningen till att helt och hållet fokusera på stridsbåten. Först genom teoretiska utbildningar i navigation och sjöfart. Sen mer specifikt inriktat mot just stridsbåten. När kunskapsbanken blivit fylld till bristningsgränsen är det sedan dags att omsätta teorin i praktiken. Något som både *Filip* och de andra blivande stridsbåtsförarna sätt fram emot med stor spänning och förväntan, även om de nu med facit i hand är glada över att utbildningens upplägg sett ut som det gjort.

– Det gäller att lyssna på lektionerna. Även om man känner sig trött är det viktigt att hålla huvudet högt och fokusera på de lektionerna vi har. För vi har inte ledig tid för att ta igen saker i efterhand och då kan man hamna långt efter om man inte är mirakulöst bra ändå. Sen tycker jag att alla som är intresserade av utbildningen inte ska tveka på att komma in på befattningen. Det räcker inte med en mönstring, utan man kommer behöva mönstra igen och där kommer det komma ytterligare tester som avgör. Men jag tycker verkligen man ska testa. Det kommer verkligen vara värt det, avslutar *Filip*. ■

Filip Svebeck

STRIDSBÅT 90

Min erfarenhet av KA4 till Amf4

Uppställning av Amfibietrupp

Samma trupp kan bli en historisk bild.

Hösten 1962 efter KFÖ är det slut på ISK1. Befordran till Furir och start på ISK2. Då började en 8-månaders teoriutbildning på Instruktörsskolan på KA4. Här varvades civila ämnen såsom matematik, Historia, Svenska, Geografi, Engelska m fl med militära ämnen typ teknik, taktik (skansförvar, organisationslära, ledarskap mm) som bl a bedrevs i terrängen. Dom civila ämnena syftade till realskolenivå. Här skulle det avgöras om man med vanlig folkskolekompetens hade en framtid som Underbefäl eller att studera vidare till Underofficer. Blev resultatet riktigt bra kunde man antas att studera till en Studentexamen på Förvarets Läroverk i Uppsala för att med där godkända betyg gå vidare på Kadettskola för att bli Officer.

En miljöbild från "västsidan"

KA4 var imponerande stort. Här fanns, förutnämnda skola, Befälsskolan, som utbildade vpl med studentexamen i botten mot olika huvudinriktningar och som nästa steg Kadettskola. Det var här grunden lades för våra Reservofficerare. Vidare fanns här Radar- och Sjukvårdsskola som genomförde utbildning centralt för KA. Det var också här jag första gången såg våra rörliga 15- och 21cm Sjömålskanoner med sina imponerande, för den tiden, Dragfordon. Det fanns en fartygs- och Minutbildning och icke att förglömma det centrala – artilleriet.

Kasernområdet utgjorde en välkomnande miljö och man kunde inte annat än trivas. Studietakten på I-skolan var hög med 8 timmarsdagar och tjänst även lördagar. Därutöver förekom Dagbefälstjänst som för egen del innebar att få njuta julen på Förbandet. Vi Elever var inhysta i Villadelen runt Käringberget och vi levde ganska flott med det traktamente som vi kunde utkvittera. Notera då att månadslönen för en ISK1 korpral låg på omkring 785:-/mån. Det blev något högre som Furir men hur som helst vi var unga och glada och levde bra dom få fritimmar vi kunde ta. Obs, vi hade ständigt en mängd Läxor för att kunna utexamineras för vidare eventuella Skolor. Tyvärr var det en del av Kamraterna som inte hade karaktären för att behandla sin Livslust. Ja det var lite av en början.

Senare, som Kadett, var jag där igen på olika Kurser på Radarskolan, Lvkurs, Sjömålskurs m bl a Skjutningar på Björkö och en KFÖ som Markstridsplutonchef på Donsö – en mycket givande tid. Senare under 70-talet var jag där korta tider för att ta ut PCS-elever vid BefS som skulle bli Kustjägare på KA1. 1975 begåvades jag med en (ofrivillig) kommandering till BefS som chef för blivande Skyddstekniker. En tråkig tid under en tid där BefS hade en ny och för oss

Skärgård

Vakthållning

» ovanlig inre disciplin. Nåväl den kursen var bara fram till Jul och fortsatte därefter vid Skydds som då låg på I1. Här finns en annan historia att berätta fast nu och här gäller det KA4. Sedan under 80-talet var jag åter för att ta ut elever till Kjutb ett antal gånger. Sammantaget vill jag betona att jag trivdes mycket bra på denna vackra plats och har mest fina minnen av både Kamrater och miljön.

Det är glädjande med återtagandet av utbildningen på den här fina platsen och det är min förhoppning att här ska utbildas många duktiga Amfibiesoldater. Min tid i Vapnet och som Redaktör är på väg att avslutas vilket då innebär – ja, ni förstår. För att manifestera det Nygamla Förbundet bilägger jag ett antal talande Bilder som bevis på ett nytt taktsteg

– **Lycka till Amf4.** ■

Red.

Avliden medlem

Vi tackar för hans trohet och behåller honom i vårt minne

Jarl Wetterstrand
VALLENTUNA

Nya medlemmar

Vi hälsar dig välkommen i kamratkretsen

Anders Almgård, DALARÖ
Roger Carlsson, NYNÄSHAMN
Linus Elmgren, DANDERYD
Sonya Fagerlund, ÅRSTA
Mikael Hagafors, UPPSALA
Jan-Erik Karlsson, UPPSALA
Rose-Marie Karlsson, HUDDINGE
Ann-Eva Lundbeck, HUDIKSVALL
Wilhelm Mauritzson, HÅRSFJÄRDEN
Susanne Olsson, ENKÖPING
Jan-Erik Ramström, NYNÄSHAMN
Eric Söderberg, BRO
Niklas Treschow, STOCKHOLM
Carl Åstrand, KARLSTAD

Medaljeceremoni på AMFIBIREGEMENTET

Det är den 18 maj. Dimbankarna omsluter Hårsfjärden. Bakom dem finns solen som ska göra att de försvinner. Alla deltagare hoppas att det ska hända innan ceremonin börjar. Platsen är kanonplan nedanför trappan från Berga slott.

Att dela ut Försvarsmaktens grundutbildningsmedalj, "Soldatmedaljen", med denna ceremoniella inramning är startpunkten för en ny tradition i regementets historia.

Två av utbildningsbataljonens tre kompanier, 1.Utbkomp och 4.Båutb-komp deltar i ceremonin på Berga. Det tredje kompaniet, 3.Utbkomp, utbildas i Göteborg och genomför sin ceremoni den 20 maj.

Ceremonins syfte är att förkunna att värnplikten är genomförd och fullgjord med godkända vitsord.

KL. 09.40 kommenderar utbildningsbataljonchefen, Major Caroline Cordshagen, "Lämna av!". Kompanicheferna, musikkåren och fanvakten genomför avlämning. Bataljonschefen visiterar enheterna. Efter en kort stunds väntan anländer regementschefen, Överste Patrik Gardesten, och ceremonin tar sin början. Efter sedvanlig parad för fanan genomförde regementschefen och bataljonschefen sina tal till soldaterna.

Invid talarstolen finns alla medaljer och utmärkelser förberedda på två bord. Regementschefen beordrar "Medaljutdelning!". På raska ben springer utsedd personal fram och tar varsin bricka med medaljer och för fram dem till respektive kompani. Kompani- och plutonchefer delar sedan ut medaljerna. Under tiden som medaljerna utdelas spelade Livgardets Dragon-musikkår härlig och inspirerande marschmusik.

Efter medaljceremonin vändes blickarna ut mot Hårsfjärden. I fjärran anstormade tre stridsbåtar i full karriär, i defileringsformation, medförande kompanifanorna för Ledningskompaniet, >>

Kustjägarkompaniet och Amfibieskyttekompaniet. I höjd med Amiralitetsholmen gjorde stridsbåtarna tvärstopp och låg stilla med fören mot soldaterna och saluterade dem.

Medaljceremonin omfattade inte endast utdelningen av grundutbildningsmedaljen utan även av utmärkelser som bäste soldat, bäste kamrat och bäste instruktör på varje pluton. Inom varje kompani har varje pluton genomfört en omröstning av de som de anser vara de främsta företrädarna på respektive pluton under utbildningsåret i dessa hänseenden. Denna del av ceremonin leddes av *Fanjunkare Ola Kjellnäs*, tillförordnad bataljonsförvaltare.

När alla utdelningar var klara spelade Livgardets Dragonmusikkår Amfibieregementets marsch, "*Gardeskamrater*" av *Sam Rydberg*.

Innan regementschefen gav order om att avsluta ceremonin spelades Amfibieregementets igenkänningssignal.

KL 11.28 gav utbildningsbataljonchefen order till sina kompanichefer att ta befälet och fortsätta verksamheten enligt tidigare given order. Det vill säga vi tog alla en kopp kaffe med därtill hörande kanelbulle och pratade länge i det härliga solskenet. Av de leenden som jag såg förstod jag att stoltheten var stor bland soldaterna.

Ett stort tack till *regementschef, utbildningsbataljonchef, kompanichefer, plutonchefer, instruktörer* och framför allt *soldater* för att regementets kamratförening fick delta i denna viktiga ceremoni. Det värmdes en gammal soldat i hjärtat. ■

Staffan Vestin, 1. Vice ordförande

Den ursprungliga versionen skrevs 1936, men 1940/41 bytte Rydberg ut den andra reprisen mot en ny. Den senare versionen antog Vaxholms kustartilleriregemente (KA 1) som regementsmarsch 1948. Gardeskamrater har blivit en av Sam Rydbergs mest spelade marscher.

(Källa: Wikipedia)

Från *Kartuschväska* till heraldiskt vapen

I förra numret av Borg-Skum kunde vi läsa hur det gick till när det nuvarande regementstecknet blev till. I och med återetableringen av Älvsborgs amfibieregemente har frågan om regementets heraldiska vapen återigen kommit att aktualiseras.

När vi under våren utredde heraldiken och benämningar inom amfibiekåren så kom vissa frågor att aktualiseras. Bland frågorna har varit nytt namn på regementet, eventuell ny fana och framtidssäkrad och heraldiskt korrekt regementstecken. Utöver detta har även *Torleif* diskuterats.

Vi kan nu också med glädje konstatera att begreppet Amfibiekåren nu en gång för alla erkänns och kommer att formellt fastställas. Vi är inte längre bara i tanken och andan en kår.

Begreppet Amfibiekåren myntades när cheferna i det dåvarande Kustartilleriet unisont själva valde att lämna benämningen Kustartilleriet och avstå från status som vapenslag och istället anamma Amfibiekåren. Epitetet anammades år 2001 av dåvarande Inspektören för Kustartilleriet överste av första graden *Stellan Fagrell*. Beslutet var både mycket klokt och framsynta men kom aldrig att förankras formellt i försvarsmaktens heraldiska och begreppsmässiga universum.

Det är enkelt att nu i backspegeln tycka att så borde väl ha gjorts men mycket annat var under förändring, stora krafter var i rörelse och rädsla för marginalisering och nedläggningar hängde över all verksamhet. Så i tysthet och för vår egen självbild valdes att använda amfibiekår som ny samlande benämning.

Utan protest och som en självklarhet bestämdes att heraldiken för kustartilleriet, de två korslagda kanonerna över en briserande granat och vågskura som fanns och finns på förutvarande kustartilleriets och nuvarande amfibiekårens fanor även skulle vara kårens heraldik. KA vapenslagstecken bärs än idag även på kragen på fältuniformen, på axelklaffen för manskap och i samband med galonen för specialistofficerare. Officerare bär även de än idag Kustartilleriets gradbeteckningar i form av en utdragen spetsig ögla, till skillnad från sjöofficerares runda, på överst galonen. Den spetsiga ögla skall leda tanken till den briserande granaten och vårt ursprung som fästningsbesättning och arvet ur artilleriet.

Ur detta beslut utvecklades sedan också vårt nuvarande baskertecken där för första gången officiellt tog plats i den kårgemensamma symbolvärlden.

Kårbegreppet är av större vikt än på länge. Vi behöver en väldefinierad värdegemenskap när vi skall bygga en utökad förmåga att strida i en av de mest särpräglade och komplexa miljöer som erbjuds – i skärgårdar och längs med kuster

– överallt där hav möter land. Vi ska särskilt tacka två vapenbröder, dåvarande IKA öv.1 *Stellan Fagrell* och nuvarande stf MC *Bgen Peder Ohlsson* för att ha startat och nu också slutfört detta. Kudos!

Tidigt i processen med återetableringen kom frågan om förbandens namn att aktualiseras. När beslutet hade fattats att traditionsenligt benämna förbandet i Göteborg för Älvsborgs amfibieregemente Amf 4 insågs med lätthet att regementet på Berga inte längre kunde heta Amfibieregementet i bestämd form singularis. Jakten på ett nytt namn inleddes. Regementet fick själv möjlighet att påverka utgången och namnet blir nu Stockholms amfibieregemente. Med bibehållen fana och vapen. Men hur kommer det att fungera då? I fanan förs ju Vaxholms vapen och i vapnet återfinns ingen st. Erik eller några andra symboler som minner om Stockholm. Det är sant men namnet binder ihop oss med vår historia.

Det hette länge Stockholms Kustartilleriförsvär SK med Vaxholms Kustartilleriregemente KA 1, förkortat SK/KA1. KA-försvarets vapen var – Vaxholms vapen – och KA 1 vapen vet vi redan historien bakom. Således har vi nu ett namn som minner om arvet och samtidigt väl beskriver vår kärnuppgift. Vi har en fana som återigen överlever och vi har ett vapen som minner om vår långa historia i och runt Vaxholms fästning och låset mot huvudstaden. Cirkeln sluts.

All personal tjänstgörande vid det nuvarande amfibieregementet bär som tjänstgöringstecken förbandets vapen på uniformen. På fältuniformen bärs det numera i en grön/svart variant och på daglig dräkt bärs den i mässing som på bröstet. Vi tar det ofta för givet men när vi reflekterar över utformningen eller påminns om dess historia såsom i förra numret hoppas jag de flesta av oss känner stolthet och samhörighet. Dessutom tror jag de flesta av oss tycker märket är både snyggt och distinkt.

I och med dagens bruk av märket i grön/svart eller mässing på uniformen så reflekterar vi kanske inte så ofta över detaljerna i vapnet eller dess färger. Det är däremot något som försvarsmaktens ansvariga för traditionsvård och heraldik gör. I ritandet av det heraldiska vapnet 1979/80 kom den ursprungliga färgsättningen att förändras. Märket som från 78/80 bars på röd botten på fältuniformen gavs brandgula murar och gyllen strålknippen. Under märket bars en tilläggsbåge med namnet på vilken av de tre grundutbildningsbataljonerna som man tillhörde. Klädsamt röd för spärrbataljonen, grön för Kustjägarskolan och blå för minbataljonen. Samtliga med gul text.

En välbekant vapenbroder från dåvarande Kustjägarskolan kommenterade träffsäkert att märket såg ut som en riktprick mot den gröna uniformen. Det nya vapnet som har nu ritats i ett digitalt framtidssäkrat format återknyter till äldre version. Med historiskt och heraldiskt korrekta färger och med ett korrekt litet riksvapen.

Det är därför med glädje vi kan konstatera att regementet i och med namnbytet nu också fått sin övriga heraldik moderniserad och fastställt.

Hur gick det med *Torleif* då? Det kanske vi får anledning att återkomma till i ett framtida nummer. ■

Hans Granlund/ Ord

ÅK MOT SYD, NORD, ÖST ELLER VÄST, VI KÖR TILL EN SKOLRESA ELLER FRÅN DIN FEST

Förutom att köra er dagligen i tjänsten så kör vi er gärna även privat efter era önskemål.

Boka din buss:
www.westinbuss.se
08-545 424 20

WESTIN BUSS

ÖPPETTIDER SOMMAREN 2021

5-6/6, 12-13/6, 19-20/6 KL. 12:00-16:00
25-26/6 STÄNGT
27/6-15/8 KL. 11:00-17:00
16/8-29/8 KL. 12:00-16:00
4-5/9, 11-12/9 KL. 12:00-16:00

ENTRÉ
VUXNA: 100 KR. PENSIONÄRER: 80 KR.
BARN OCH UNGDOMAR 0-18 ÅR I MÅLSMANS
SÄLLSKAP: FRI ENTRÉ.

WWW.VAXHOLMSFASTNING.SE
TEL. 08-1200 4870

Tommy Aasa
Ekoxevägen 9, 18438 Åkersberga

Gammal trotjänare

Efter att ha firat påskhelgen i Jämtland körde vi hemåt och på väg 321, mellan *Mårdsund* och *Svenstavik*, där vägen slingrar sig väster om *Storsjön* genom små samhällen och nära gårdar, just när vi passerade en nära vägen belägen lada så skymtade jag en upplagd båt med bekanta linjer. **Tvärnit, vändning och tillbaka.**

Visst, där låg en tidigare numera ommålad TpbM alias 330-båt. Den var något ombyggd och hade ett annat framdrivningssystem. Det gick inte att se vilket nummer den en gång hade p g a tjocka lager med färg. Vilka fina minnen jag har från den tiden då vi levde med dessa båtar.

En liten händelse som snabbt dyker fram – det hände sig någon gång i mitten av 60-talet. De gamla 300-båtarna skulle ersättas. En ny grupptransportbåt om ca 7–10 m skulle tas fram. Det var en ny tid, stål båtar skulle eventuellt ersättas med glasfiber, plast eller aluminium. På Kustjys fördes livliga diskussionerna och olika prototyper togs fram så småningom. En av dessa var en finsk båt byggd av glasfiber med en stor motor. Vi låg och övade i Fejanområdet och en fredag e m skulle jag till OF för ett ärende. Kn Sven Sandell skulle köra den finska båten till OF och jag fick här möjlighet att följa med. Medan vi dundrade i ca 18 knop, det var märkta fort på den tiden, söderut omtalade Sven att båten skulle på varv då det var fel på backslaget. Det låg så till att backslaget fungerade bara då och då. Så småningom gled vi stilla puttrande in i KA1 hamn och angjorde Jägarbryggan. Sven bad mig att ta förtampen och vara beredd att ta emot, hoppa iland och bära av samt göra fast. Visst, inga problem, jag var snabbt upp på fördäck med tamp i handen och när det var ca en halv meter kvar ropade Sven "hoppa" vilket jag gjorde. På samma gång slog Sven på backen och råkade gasa. Då fungerade båten och tog ett häftigt

skutt ut från bryggan varvid jag med tamp i handen, mitti språnget upptäckte att längdhopp utan ansats inte var min gren. De 2–3 m som uppstod var ett vakuum som jag föll i. Turligt nog så missade jag att slå i bryggkanten utan landade i vattnet. Sven med båt hade fått motorstop och drev en bit från land. Jag upptäckte att det med vattenfyllda, dåtida tunga jägarkängor och dito m/58, inte kunde ta mig upp till bryggan utan fick simma under den och kravla iland. Sven paddlade iland båten. För egen del så blev det ett sådant moment där det gällde att "gilla läget". Fredag e m, allt på OF stängt, allt andades helgfrid och min utrustning fanns på Korsö och dels i basen på Norrön/Fejan. Sven som bodde på OF gick hem och jag gick mig torr. Kul minne.

Åter till TpbM. Alla prototyper avklarade blev den första 330-båten levererad 1967. Byggd i Alu 10 m lång och 4,10 bred, 5 ton. Bestyckad med 3 st Peugeotdieslar vilka sedermera ersattes av 2 st Volvo 70-motorer om ca 230 hkp vardera. Byggd för 16 passagerare. Båtarna byggdes i Färösund och Öregrund. Den sista båten hade nr 354. Vi fick nu en modern båt som kunde fara omkring i 24 knop. Vi kände oss som skärgårdens vindhundar. Oj vad vi njöt. Fast det varade inte så länge då det under den tiden blev en snabb utveckling av olika snabba flytetyg vilket fick oss att komma i bakvatten. Den sista 330:ian kom 1973. Det finns naturligtvis mycket att berätta om dessa båtars leverne men jag lämnar det till någon annan att berätta. ■

Red.